

چرا برخی دانش آموزان ورزش را دوست ندارند؟

نویسنده: C. V. R. ragjan

ترجمه: توران مرزبان پناه

دبیر تربیت بدنی آموزش و پرورش شهرستان فومن

رساله جامع علوم انسانی

باشد، ولی واقعیت آن است که بعضی بچه‌ها از ورزش و تربیت بدنی خوششان نمی‌آید. با طبیعت به قول خارجی‌ها «کرم کتاب» و یا به اصطلاح ما ایرانی‌ها «...خوان» متولد می‌شوند. برخی دیگر تمایل بیشتری به انجام کارهای هنری نظیر موسیقی، طراحی، نقاشی و... دارند، تا ریاضی و علوم. و بعضی به یادگیری زبان و شعر نسبت به یادگیری علوم بیشتر علاقه نشان می‌دهند. گروهی در تمام روز و در هر فرصتی به بازی می‌پردازند و ترجیح می‌دهند از باز کردن کتاب و مطالعه اجتناب کنند.

جمله:
۱. **خلقت (هر کس دارای خلقتی منحصر به فرد است)**
در جهان خلقت، تنوع جوهر حیات است. افراد با تمایلات، توانایی‌های ذهنی و جسمانی و کنجکاو در جنبه‌های گوناگون دانش آندوزی و مهارت‌های جسمانی، یکسان خلق نشده‌اند، هر چند در سطوح کوچک‌تر

آموزش‌های رسمی مدرسه‌ای، فقط برای ایجاد مهارت‌های ذهنی نیست، بلکه سلامتی جسمانی هم مدنظر است.

ضرب‌المثل «عقل سالم در بدن سالم است»، پشتیبانی برای گنجاندن درس تربیت بدنی در آموزش‌های رسمی مدرسه‌ای است. هر چند انتظار می‌رود بازی، درگیر شدن در مسابقات ورزشی و بالا بردن بنیه و استقامت، به‌عنوان وسیله‌ای برای رهایی از خستگی حاصل از درس و مطالعه روزانه

تربیت بدنی، ممکن است شروع بدی برای بعضی از کودکان باشد که این تجربیات تلخ، آن‌ها را از علاقه‌مند شدن فعالانه به ورزش‌ها و بازی‌ها باز دارد.

۵. ترس از شکست و تمسخر
برخی از کودکان ممکن است طبیعتاً هنگام باخت در ورزش‌های رقابتی و مورد تمسخر قرار گرفتن مربوط به آن بیش از حد حساس باشند. کودکانی که

در جهان خلقت، تنوع جوهر حیات است.
افراد با تمایلات، توانایی‌های ذهنی و جسمانی و کنجاوی در جنبه‌های گوناگون دانش اندوزی و مهارت‌های جسمانی، یکسان خلق نشده‌اند

۲. ناتوانی در یادگیری مهارت‌های ورزشی

برخی از کودکان با این‌که علاقه وافری به ورزش دارند، ولی ممکن است قدرت لازم برای کسب مهارت‌های مخصوص یک ورزش را نداشته باشند. به‌عنوان مثال: من در دوران مدرسه به ورزش والیبال علاقه‌مند بودم، اما بنیه کافی را برای یک بازی پر انرژی نداشتم. قدرت عکس‌العمل سریع و چابکی لازم برای یادگیری و به نمایش گذاشتن مهارت‌های ریز والیبال در من وجود نداشت. با وجود تلاش سخت و صادقانه به این نتیجه رسیدم که محدودیت‌های ارثی در من وجود دارد که نمی‌توانم مهارت‌های ضروری این بازی را بیاموزم، لذا پس از مدتی از یادگیری آن دست کشیدم و ترجیح دادم تماشاگر بازی مورد علاقه‌ام باشم.

در آموزش رسمی مواد درسی نسبت به دیگر دانش‌آموزان برتری دارند و همواره دانش‌آموز ممتاز کلاس هستند، ممکن است از باختن در یک رقابت ورزشی احساس بدی داشته باشند. درجایی که نمره ورزش، بالاتر از نمره سایر دروس نباشد، این ایده از دست دادن پایگاه برتر در بین دانش‌آموزان ممکن است وی را از علاقه‌مند شدن به کلاس تربیت بدنی منصرف کند.

در این‌که تربیت بدنی باید بخشی از برنامه آموزشی باشد و تربیت بدنی امری بسیار مهم است، هیچ شکی نیست. کودکان می‌توانند اهمیت بدن‌سازی را در سنین پایین یاد بگیرند و از آن لذت ببرند، اما در هر حال به این نکته باید توجه کرد که، علاقه نداشتن به درس ورزش نباید برای یک دانش‌آموز رفتار بد تلقی شود، مگر آن‌که در درس ورزش به‌طور محرز تنبل باشد. علاقه‌مندی یا بی‌علاقگی فردی به ورزش، توانایی‌ها و محدودیت‌ها باید به‌عنوان حقیقت حیات پذیرفته شود.

۳. محدودیت‌های جسمانی

همه افراد از هیکل متناسب، قدرت جسمانی و قد و وزن مناسب برای شرکت در بازی‌ها و برتری جستن در آن‌ها برخوردار نیستند. محدودیت‌های جسمانی و معلولیت‌ها، موجب بیزاری افراد از شرکت مشتاقانه در کلاس‌های تربیت بدنی می‌شود.

۴. ترس از صدمه دیدن

روبه‌رو شدن با برخی مسائل غیرمنتظره نظیر؛ صدمه دیدگی، پیچ‌خوردگی اندام‌ها و یا حوادث نظیر آن در اولین جلسه درس

منبع

<http://help.helium.com/starsand/badges>

